

komsten er erhvervet, og skatten af denne indkomst svares som foreløbig skat inden for indkomståret. Det følger heraf, at indkomståret tidsmæssigt bliver sammenfaldende med såvel den periode, for hvilken ligningen foretages (skatteåret) som den periode, indenfor hvilken skatten betales (skattebetalingsåret).

Det fremgår af det til de foregående afsnit anførte, at pligt til at svare skat af den indenfor et givet tidsrum oppebårne indkomst forudsætter, at den pågældende i dette tidsrum opfylder betingelserne for skattepligt. Er skattepligtsbetingelserne kun opfyldt en del af det pågældende tidsrum, afkortes indkomståret tilsvarende, således at alene de indkomster der erhverves, medens skattepligtsbetingelserne er opfyldt, kommer til beskatning.

Også formueskatten skal efter forslaget svares for den periode, hvor skattepligtsbetingelserne er opfyldt; skatten beregnes på grundlag af den skattepligtige formue ved udgangen af indkomståret.

Den skattepligtige indkomsts størrelse er afhængig dels af den skattepligtiges indtægt, dels af de fradrag, der ydes ved indkomstopgørelsen. Bestemmelser om sådanne fradrag er i nærværende afsnit indeholdt dels i § 23 om fradrag for erlagte personlige skatter, dels i §§ 24-27 om lønmodtagerfradrag, standardfradrag m. m.

Bestemmelsen i § 23 opretholder som omtalt i de almindelige bemærkninger til lovforslaget den gældende regel om ret til fradrag af erlagte personlige skatter til stat, kommune og kirke. Fradraget for erlagt formueskat er dog ikke opretholdt, idet dette fradragets størrelse er afhængigt af den enkelte skattepligtiges formue og derfor ikke lader sig indarbejde i de nedenfor omtalte, generelle opkrævningsprocenter, der skal anvendes ved opkrævning af den foreløbige skat. Ved fastlæggelsen af formueskatteskalaen vil der imidlertid blive taget hensyn til, at fradraget for erlagt formueskat således bortfalder.

Også ved den foreløbige beskatning må der tages hensyn til den skattepligtiges ret til fradrag for erlagte personlige skatter. Som omtalt i de almindelige bemærkninger til lovforslaget (V, pkt. 5) bør dette for den almindelige indkomsts katts vedkommende ikke ske ved at opføre skattefradraget på skattekortet og så anvende udskrivningsprocenten på nettoindkomsten, men ved i stedet at opkræve skatten med en lavere procent (opkrævningsprocenten) af indkomsten uden skattefradrag. Opkrævningsprocenten beregnes som den procent, hvormed skatten skal opkræves af indkomsten uden skattefradrag for at nå samme skattebeløb som ved anvendelse af udskrivningsprocenten på indkomsten efter skattefradrag. Det skattefradrag, der på denne måde

indgår i beregningen af opkrævningsprocenten, er det skattebeløb, der fremkommer ved anvendelse af udskrivningsprocenten på indkomsten efter fradrag af det samme skattebeløb (ligevægtskatten). Ved anvendelse af opkrævningsprocenten ved opkrævning af A-skat vil navnlig være opnået, at der ved svingende indtægter indrømmes det til hver løn-udbetaling svarende skattefradrag. Derimod indebærer ordningen ikke, at der ved den foreløbige beskatning altid vil være indrømmet det skattefradrag, som tilkommer den skattepligtige ved den endelige beskatning. Har den skattepligtige således i indkomstårets løb betalt restskat eller fået udbetalt overskydende skat, vil skattefradraget ved den endelige beskatning komme til at afvige fra det skattefradrag, hvortil der ved den foreløbige beskatning er taget hensyn. Det samme vil være tilfældet, når den skattepligtige i indkomstårets løb har tilsvaret tillægsskat. Hvor disse forhold kan forudses allerede i indkomståret eller forud for dette, kan man dog gennem fornøden tilpasning af den foreløbige beskatning undgå, at den endelige skat af denne grund kommer til at afvige fra den foreløbige skat.

Bestemmelser om, at der ved den foreløbige beskatning i reglen ses bort fra det konkrete skattefradrag og sker opkrævning med den nævnte opkrævningsprocent, er indeholdt i forslagets afsnit V (§ 47, stk. 3, 2. pkt., § 47, stk. 4, § 49, 3. og 4. pkt., § 54 og § 55).

Bestemmelserne i §§ 24, 25 og 27 om lønmodtagerfradrag, standardfradrag og skattefritagelse for mindre B-indkomster må ses i sammenhæng med de i forslagets afsnit IX indeholdte bestemmelser om, at sædvanlig selvangivelse i en række tilfælde — navnlig for lønmodtageres vedkommende — kan undværes og erstattes af enten den i § 81 omhandlede erklæring fra den skattepligtige eller en selvangivelse alene vedrørende det eller de punkter, hvorom skattemyndighederne ikke i forvejen har tilstrækkelig oplysning, jfr. § 82.

Som nærmere omtalt i de almindelige bemærkninger til lovforslaget er det som led i bestræbelserne for at skabe så god tilpasning som muligt mellem den foreløbige skat og den endelige skat, og for samtidig at lette såvel skatteydernes som skattemyndighedernes arbejde med kildeskatteordningen, foreslået, at det gældende lønmodtagerfradrag og fradragene for befordringsudgifter, faglige kontingenter og arbejdsledselsbidrag sammenlægges, således at der i stedet for disse fire fradrag indrømmes et samlet lønmodtagerfradrag på 1.500 kr., dog højst 20 pct. af lønindtægten. Der er dog kun tale om et mindstefradrag, og kan den skattepligtige dokumentere, at